

Jméno a příjmení studenta	Renata SEKANINOVÁ		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Prostorová tvorba		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2011/2012
Název práce	Návrh svatební kaple		
Oponent práce	Akad. arch. Jiří Svoboda, Ph. D.		

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Teoretická část bakalářské práce Renaty Sekaninové je důkladná jako příprava pro část praktickou. Autorka je důsledná při výběru témat pro tuto práci z jejich nejširšího možného spektra. Přípravuje se na vlastní výtvarně-architektonický výkon nejen z hlediska podobnosti staveb a výtvarných kompozic, analýzy života a zvyků nomádů, ale i z pohledu svatby jako celoživotního svazku i jako vlastního procesu.

Práce je přehledně strukturovaná a nenechává nás na pochybách, že se na vlastní práci autorka připravovala pečlivě. Přestože jsem byl původně zaskočen jejím rozsahem 76 stran, po pečlivém prostudování jsem shledal, že je vhodně a hojně ilustrovaná doprovodnými fotografiemi i grafickým znázorněním vlastního procesu tvorby. Veškeré citace i zdroje obrazových ilustrací jsou pečlivě uvedeny v seznamu. Text působí spojitě a celistvě, z čehož po jeho prostudování nabudeme dojmu, že se autorka problémem zabývala velmi niterně, že ví o čem píše a má na danou problematiku vlastní zralý názor.

Z celé práce číší pohoda a přesvědčení z toho, že její myšlenkové pochody jsou správné a opodstatněné, s čímž nelze než souhlasit.

K teoretické části bakalářské práce Renaty Sekaninové nemám zásadní připomínky. Pouze se na několika místech vloudily jazykové nepřesnosti a drobné chyby,

kterých by se měla u další práce vyvarovat třeba i tak, že ji nechá podrobit odborné kontrole. Ale v konečném důsledku nejsou tyto chyby natolik zásadní a početné, aby ovlivnily celkové hodnocení.

Práce Renaty Sekaninové i její rozsah je odpovídající zadanému tématu a jeho společenské závažnosti, je zpracovaná důkladně a systematicky. Proto ji hodnotím známkou

A – výborně.

Návrh klasifikace

.....

Posudek oponenta bakalářské práce – praktická část

Praktická část bakalářské práce Renaty Sekaninové je rozsáhlá. Vlastní téma života nomádů a jejich příbytků s důrazem na obřadní místnost, zde svatební, je nelehkým zadáním. Také symbolika mamuta ve vztahu k tomuto křehkému tématu je zavádějící.

Úvodní výtvarná analýza je správná. Vychází z teoretické přípravy studia geometrických tvarů a jejich stylizace. Rozšíření kompozice o otočný vějíř je přínosné v celkovém kontextu i funkčnosti provozu tak posvátného procesu, jaký do něj autorka vnáší. Samotný provoz, dá-li se tento děj takto nazvat, je v tomto mystickém prostoru opravdu slavnostní, změny tvaru vějíře obřadního prostoru celý děj posouvají do vyšších duchovních a společenských rovin. Vzniká tedy slavnost přesvědčivá, otevřená, jako náruč pro všechny, kteří se ji chtějí zúčastnit. Vlastní obřad je intimně sevřen vznesenými stěnami a je symbolicky chráněn kruhovým prostorem byť jen textilní zástěny. Závěr celé slavnosti shledáváme v otevření se celému světu v nových souvislostech a pro nový život na protilehlé straně stavby. Svatebčané procházejí do „nového prostoru“ s posezením v přírodě, aby si mohli vychutnat „nový stav“, do kterého byli uvedeni v mystickém prostředí.

Vlastní příchod celého procesu do „svatyně“ je definován symetrickou konstrukcí, která evokuje kostru mamuta a trojrozměrně uzavírá celý nástupní prostor. Konstrukce je tvarově příbuzná lomeným obloukům, což nás uvádí do prostředí slavnostního, chrámového, potažmo gotického. Celý tento proces je jednoznačně správný, neotřelý a mysticky slavnostní, a domnívám se, že po tak hlubokém zážitku je nelehké vrátit se k současnému standardnímu konzumnímu životu a jeho povrchním hodnotám.

Zůstává jen otázkou, proč autorka celého tak zásadního projektu nakonec ustoupila ze svých původně nejvýše nasazených hodnot a stavbu „přibetonovala“ k zemi, čímž celé lehké a vznesené konstrukci „přistříhla křídla“. Proč se nespokojila s menším měřítkem celého komplexu a původně zamýšleným „nomádkým“ materiálem, který vhodně uvádí v teoretické části přípravy. Proč neponechala tuto mystickou svatyni alternativní konstrukci dočasně spoutané se zemí lanovím. Jak jinak by vše působilo, kdyby nosníky konstrukce nebyly průmyslově vyrobeny, ale vytěženy jako rostlé pruty v blízkém lese, které by byly fyzicky svatebčany napřed odhrnuty, pak zevnitř uzavřeny a vetknuty do travnatého povrchu někde daleko od současné civilizace pokaždé v jiném prostředí tak, jak nomádi putují. Kdyby konstrukce neměla příliš nadsazenou výšku třinácti metrů, ale výšku reálného mamuta, anebo středně vysokých stromů v blízkém lese, vycházející z délky prutů konstrukce svatyně.

Dala by se rozebrat podobně jako mongolská jurta, odstojit tyče od textilního „oděvu“, všechno poskládat společně s dalším potřebným na vůz a odtáhnout směrem k lepším zítřkům. Takto se celý projekt, původně nadčasový, dostal do přízemní roviny, s motorovým pohonem otočného vějíře, což celý koncept znevažuje.

Rozsah práce je nebývalý a domnívám se, že by víc slušel studentu architektury, který je v daných doprovodných disciplínách jako je statika, konstrukce, stavební hmoty a materiály ať už konvenční anebo alternativní, erudován a dokáže si vnést sám do celého procesu jasno.

V předloženém konečném návrhu, kdy se celý projekt posunul v „reálném světle“ do „reálné podoby“ je projekt dotažen i s osvětlením a v těchto souvislostech je možno jej „realizovat“ za užití současných standardních technologií a zaběhaných zvyklostí.

Budu-li se tedy soustředit hlavně na původní ideu a záměr spojený s částí analytickou, výtvarnou a ideovou, který je v dimenzích rozsahu studia v ateliéru

prostorové tvorby, dospěji k názoru, že předkládaná práce slečny Renaty Sekaninové je komplexní a na vysoké úrovni. Působí na mě velmi promyšleně a má duchovní přesah, tak chybějící u mnoha současných staveb a koncepcí.

Z uvedených hledisek mohu tuto práci hodnotit

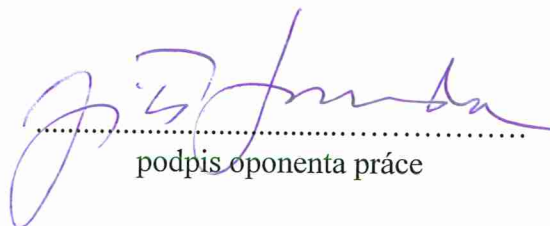
A – výborně.

Návrh klasifikace

Zlíně

8. června 2012

Ve dne

.....
podpis oponenta práce